

Nr 145.

Av herr **Knutsson m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändring i lagen om skyddskoppympning, avseende medgivande i vissa fall av undantag från ympningsplikten.

Enligt en i veckans huvudstadstidningar synlig notis har en person för vägran att låta skyddskoppympa sina barn av polisdomstolen i Stockholm ådömts böter till belopp av 800 kronor.

Den sålunda dömde förklarade att inga bötesbelopp kunde rubba hans allvarliga och grundade uppfattning om skyddskoppympningens menlighet för hans barns hälsa.

Detta är blott ett fall bland de många, som årligen förekomma, vilket bäst styrkes av den petition med över 40,000 underskrifter, som i dagarna torde komma att inlämnas till regeringen och vari hemställes om åtgärder för mildrande av lagens nu gällande bestämmelser.

Den utväg för undgående av ympning, som anvisas i lagens § 5 mom. 3, har, enligt vad från många håll uppgives, icke visat sig framkomlig, då det lär vara utan exempel att medicinalstyrelsen tillstyrkt befrielse för ympning. Den s. k. samvetsklausulen har sålunda visat sig icke ge något skydd.

Med hänvisning i övrigt till de vid 1916 års riksdag väckta motioner i syfte att åstadkomma en verklig samvetsklausul anhålla vi,

att riksdagen måtte besluta hos Kungl. Maj:t hemställa om förslag till riksdagen om sådan ändring av lagen om skyddskoppympning, att för föräldrar och målsmän, som kommit till en allvarlig och grundad uppfattning om skyddskoppympningens skadlighet för deras barns hälsa, beredes möjlighet att, efter inför hälsovårdsmyndighet på heder och samvete avgiven förklaring i detta avseende, utan besvärligt och kost-

samt förfarande beviljas undantag från ympningsplikten.

Stockholm den 20 januari 1923.

Carl Knutsson.

W. Bäckström.

J. H. Blomquist.

Nelly Thüring.

Elof Lindberg.

C. A. Svensson.

Ernst Hage.

C. W. O. Höglund.

Sven Olsson.

Gust. Holmberg.

C. Brännberg.

Hjalmar Svensson.

Grönvik.
